

Катама.

В

Княгинята — настрана

Господи! не току тъй
ниша стъцето ми беда предсеца!

Изгиза. — Изгиза княз Иван Петрович, братяга му, търговците Гейз и Крастеников с другите селищенници на Шуйски. Всички се спусат пред тях в почитливо извикване. — Княз Иван Петрович ги гледа някоя време, без да продума нищо думка.

Княз Иван Петрович — седнал.

Вий знаете как се превърна всичко:
нас могат да ни плашат всички люде.
Но искаме ли всички да починем
или не мене ще вървиме.

Всички

каквото искаш, заповядай — ^{Княже,} всички
ний с тебе сме!

Княз Иван Петрович

Послушайте гласа:

княз Дмитрий, ти сега за Шуйа търговаш,
народ, духовенство ще събереш,

ще обавиш от лютото ни място,
че Федор цар си е уна изгубил
и да царува вече той не може;

и че законен цар за нас ще бъде
наследникът му Дмитрий Иоанни —
за него крѣт целувам. — Княз Андрей!

изпрацай ме в Разан. Сбери войските
и към Москва ги поведи. — Княз Федор!

ти в Кихчи. — Княз Иван — ти във Суздан!